

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) במשנה חרס חרס כרי וכו' ולחפוף מים מנבל הוא סוף הכמנה ולחייב מתחיל גמול מסבירא שיעורא דר' יוסי נפיש: (ב) רש"י ד"ה ולמי חתנה וכו' ונקים ויעוררין וירושלמי קשין. נכד לטן משנה כריש כללים וריש משניות הפרישין והעוררין: (ג) ד"ה מסבירא שיעורא דר' יוסי (ד) גמ' מי סביה כותלו קמדי לאשרה:

רבינו חננאל

[illegible]

פיק תש"ע
אמר ר' עקיבא מניין
לעבודה זרה שהיא
מטמאה במשא כדה
שנאמר תורם כמו דוח.
אנכ דתנא אסמכתא מן
קראי כסוף המוציא יין.
לענין שיעור חרס. אדכר
נמי הגי שית אסמכתא.
ראשונה אליבא דר' עקיבא
שנאמר בולבוי לזכרי חבל.

המוציא יין פרק שמיני שבת

וְלֹא מִקְנֵיהֶם בְּחֶסֶד. שְׂאוֹל לַעֲשׂוֹת לָכֵן כִּשְׂפִים: וְלֹא קָטַל וְלֹא כִינָה אֶת־מִינֵיכֶם. וְאִין אֲתֶם הֹרֵנִין כִּינָה בְּצַדִּיקִים: וְלֹא אֵכֶל וְלֹא יִרְאָה מִכִּישָׁא דְאֶסְתֵּר בְּיָמָה. אִין אֲתֶם מוֹלִיִין שׁוֹם וְכִרְשָׁא וְנָלְא מִתְּגִידָה שְׂאוֹנְדִין הַגִּנִּים וְאוֹרְבִים אֲלֵא אֲתֶם מִמֵּינִין הַאֲגֻדָּה מְחִילָה.

ש"מ כל הני קשה לנשפס: מוסיב
יוני במילי דעלמא. מוסיבני דפניו
דבדרי חס שאלו מור: לא לויכ
דבדרי. דמרה ובחוק לפי שפמא
הנבק בחוקה וימקני שני הכרמא
יואלת: ולא לישרם טפ. פרימבריא
לעל: מקנה כלור. שבת אפי
ללא דר טלולו חור עלמא: ואינו
מקנה בחרם. משום כסה: מקנה
לחם. שם חורם לוי עליה: באוני
בבחרם. ואינו מקנה טעשיס
לחם. שם חורם לחם ויחורני את השאר.
ורבומי מפרשים משום תלשה
ואינו יודע מהו דאי טעשיס מחוברין
אזי איכא מאן דשרי וכדומה אני
ומקמי לה במחוברין ומקנה בהן
ללא דמחוברין: ואינו מקנה כלור. ללא

רב נטולו הוא הלך מקום בעשים
 כששבו במחזור ולא יחס. ומסו
 יסומם במחזור לא מיוסרם דלמרי
 עשיריון פרק ג' (דף לז:) דלא
 אסרו אלא באלו ובקנים (ו) עורדין
 שני קטין: שני נשורו.
 הפה מרכש: לחין.
 אור שולט בו: רות רעה. ריש
 הפה שהולך מרקב במשים ויואל ריש
 דרך פי: רות וזכא. כל גופו
 במסמך בזיעה מפרשת שהיה נבל
 נכשרו ונכשרו והיה זו לזיעה
 וזוהי: ואינו יכול לפנות. שאין
 הפה נפח: ויסתלק לגדין. שבדק
 עולמו בויה ויסתלק לזית אחרת
 יבוק: טעא. ישמחאל: הנגס
 לסעוד קבע. ובגא הוא לי אם
 למד מן הסעודה ולפנות: י'
 עמיס: ומחין קין פסע לפסע יבוק
 עמיס: רח' לה' פ' עמיס על י'
 עדין טפי שהילך מרובה מיר'
 להוציל לנקיו: מתני' בין פליס
 לחברו. שמסדירין פלימין ועומדים
 ועשין סולא שן קורת על
 ויש חלל בין זה לזה סומת
 מתחמיו שלא יתעס: וזר לדבר.
 חסיד בחמית אור: לחסוף.
 וחבירו חסיד שובל (ישעיה מז)
 שמיס שכל הנחיתה נשטרי
 הגשמים ושריפה נהרות: (ז)
 גומא שמים נקבין צמחה:
 (א) מחסורא שיעורא דרבי יוסי
 ומקרא שיעורא דפי מאיר נפיש.
 חלומה היא כלומר לפי דבריה
 שרבי מאיר מחמיר דלמך
 חלומות זו חזר ולא פי' שיעורא ומקרא
 חלומה זו חלומה וכלא חלומה חלומה

רביעית מים נפיש שיעורא וכי מעייס
ויהדר אחר כלי גדול וכי דרך המ
גחלת קטנה אינו ראוי לחתות בה
מידי דלא חשיב

אמר רבי עקיבא מניין לעבודה זרה במשא. אדם הנושא: תורה אף לבית עבודה זרה: אסור לה

@torah-box.com

דלא מקנה לכו בחספא ולא קמיל לכו כינא
אמנייכו ולא שליף לכו ירקא ואכיל לכו
מכישא דאסיר גינאה: אמר ליה רב הונא
לרבה בריה מאי טעמא לא שכיחת קמיה
דרב חסדא דמרדוך שמעתיה אמר ליה
מאי איזיל לגביה דכי איזילא לגביה מותיב
לי במילי דעלמא א"ל מאן דעייל לבית
הכסא לא ליתבי בהדיא ולא ⁶לישרה מפי
דהאי ברכשתא אתלת שיני יתבי דילמא
משחמטא שיני דברכשתא ואתי לירי סכנה
א"ל הוא עסיק בחיי דברייתא ואת אמרת
במילי דעלמא כ"ש ויל לגביה ⁷היו לפני

צורו וחרס רב הונא אמר מקנה בצרור ואין
בחרס ואין מקנה בצרור מיתמי היו לפניו
מקנה בצרור תיובתא דרב הונא ^אתרנמא
חסדא אליבא דרב הונא באוגני כלים: ^ב
חסדא ורב המנונא חד אמר מקנה בצרור
מקנה בעשבים ואין מקנה בצרור מיתמי
בו שינוי התחתונות נשורות לא קשיא הא ^א
^בואינו נפנה רב חסדא ורבינא חד אמר רוח
וזהמא שולטת בו תניא כמאן דאמר רוח וזה
לנקבו ואוכל דומה לתנור שהסיקוהו על גב
הוצרך ליפנות ואינו יכול ליפנות אמר רב חס
חנן מנהרדעא אמר יסתלק לצדדין רב המנו
מקום רסנא אמרי יסית דעתו אמר ליה רב
שכן דכי מוכן דעתיה לא דעתי אמר ליה יסיר
ידימיה מדיפתי לדידי חזי לי ההוא טייעא ^א
בקדרה ^בת"ה הנכנס לסעודת קבע יהלך ^א פעמי
לה ד' פעמים של עשר עשר אמות ונפנה ונכנס
כדי ליתן בין פצעים לחברו דרבי רבי יהודה
את האור רבי יוסי אומר כדרי לקבל בו רבי
שאין ראוי לדרב רבי דלרבי יואל ימצא במכירת
לית רבי יוסי ^אמשם ראהו לחשוף מים מנבא
דרבי מאיר נפיש או שיעורא דרבי יוסי נפיש
נפיש ומקרא שיעורא דרבי מאיר נפיש דאי
נפיש לייט לה כמנא זוטרא והדר לייט לה כמ
לחתות אש מיקדה גדולה: רבי יוסי אומר
רבי יוסי לרבי מאיר ורבי מאיר דלא מיב
דחשיב לאניש דלא לישתכח ליה אלא
לא לישתכח ליה

הדרן עלך המוציא יין

אמר רבי עקיבא ^ימניין לעבודה זרה שמממאה במשא ^בכנדה שנאמר ^אתורם כמו דוה צא תאמר לו מה נדה מממאה במשא אף עבודה זרה מממאה במשא: **גמ'** תנן התם ^ימי שהיה ^הביתו סמוך לעבודה זרה ונפל אסור לבנותיו כיצד יעשה כונס לתוך שלו ד' אמות ובונה ובה ויהי

בקרל למשקף מים ווטר דא' ס"ד למשקף מים נפיש לייט לה שלא יותר צה אפילו כלי קטן
ללים כן: **אחר אצבי מעני**. דקאמער רבי מאיר לחמות אור מיקדה גדולה קאמער שאפילו
אלא בחרם גדול מפני שהוא נטוה: **שעיר קאמער ר' יוסי**. דמדלטיט לה צה ש"מ דחוי: אפילו
כנון למשקף מים לא ליטמק צה וועלס לא חשיב שיעורא אללא לחמות אור:

הדרך עלך המוציא יין

ו'. משום דכתי' למימתי בדיחיו מניין שמרחיצין את המילה [ולקמן פו.] כ"ל להו' להק' דממין לה:
 מו' דזו וי'. בעצרה זרה משמט': גמ' כוסלו סמוך לעצודה ורס. שהיה אוחז כוסל מחילה
 מו. דקמיהי לעצודה ורס:

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@editions-les-herminiers.com

פ.ב.

[illegible]

תורה אור השלם

וְשִׁבְרָה כְּשֶׁמֶר נָבֵל
וְעֵרִים קָתוּת לֹא יִזְמַל
לֹא יִקְרָא בְּמִכְתָּו וְיִרְשׁ
לְחַיֵּיתוֹ אִשׁ מִיִּקְדֹּר וְלִחְסֵף
מִיָּם מִנְּבִיא יִשְׁעִיהָ לִי
וְשִׁמְעֵתֶם אֶת צִפְיִי פִסְלִי
כִּסְפֶּךָ וְאֵת אֶפְרַת מִסֶּכֶת
וְהִקְבֵּץ תִּזְרֹם כִּמוֹ דָּהָא
וְהִאֲמַר לֹה יִשְׁעִיהָ לִי כֵּן

מוסף רש"י

[illegible]

נחמיה (סוכה ב.)
 הָרָחַק עֲלֵיךְ הַסּוֹמֵחַ יֵין
 יִתְרוֹם עִמּוֹ מִדָּוָה. יֵין
 מִתְחַלֵּט בְּכֵיוָן מִדֶּה (וְשִׁיעָה)
 מִזֶּה יֵרֵד מִשְׁמַחַת
 בְּמִשְׁמַחַת. דְּחִיץ (וְיִקְרָא עַל)
 לֵב הַיֵּנֶעַן עַל כָּל אִשָּׁר
 חֲשָׁב עָלָיו, אֲלֹמֶה עֲמִיתָה
 לֵב אִשָּׁר נֶאֱמַר אֲלֹמֶה וְשִׁיעָה
 שֶׁלֹּא נִשְׁתָּה. אֲשִׁילוּ עַל
 שֶׁלֹּא נִשְׁתָּה. אֲשִׁילוּ עַל
 כִּלְלֵי אִשָּׁר חֲשָׁב עָלָיו יֵין
 (וְיִקְרָא עַל). מִי שִׁיעָה בִּיחֹר
 שֶׁמֶךְ לְעִבּוּדָה זָרָה. שִׁיעָה
 מִתְחַלֵּט עֲמִיתָה זָרָה.
 יִשְׁכַּח עֲלָמִי וְשִׁיעָה (וְיִקְרָא עַל)
 אֲשִׁילוּ לְבַחְתָּהּ. שִׁיעָה חֲסֵל
 (לְבַחְתָּהּ זָרָה).